

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Vi går videre til spørgsmål til undervisningsministeren, hvor hr. Aage Frandsen er anmeldt som spørger.

Spm. nr. US 28

Aage Frandsen (SF):

Ministerens parti er i hvert fald programmæssigt og også ofte i praktisk politik tilhænger af decentralisering og af kommunernes indflydelse og også af institutionernes indflydelse.

Hvordan mener ministeren så, at det forlig om folkeskolen, som ministeren har indgået med nogle partier, er i overensstemmelse med disse principper, når man indfører bindende trinmål og undervisningsministeren skal udsende beskrivelser af, hvordan man kan nå frem til de forskellige trinmål?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Undervisningsministeren – 2 minutter.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at understrege over for hr. Aage Frandsen, at de to ting skam er i fin overensstemmelse med hinanden, altså Venstres holdning til det kommunale selvstyre og Venstres holdning til folkeskolen, for jeg vil minde hr. Aage Frandsen om, at der jo aldrig i folkeskolesammenhæng har været målfrihed, der har aldrig været frihed for kommunerne til selv at fastsætte, hvilke mål der var med undervisningen.

Målene er så blevet præciseret de seneste år først med en præcisering af det, vi kalder CKF, altså slutmålet for undervisningen, som typisk sker i 9. klasse. Det, vi så har gjort med den folkeskoleaftale, som det glædeligvis lykkedes at indgå i sidste uge, er, at vi har fastsat en række trinmål for skolen, altså mål, der skal nås på vejen til slutmålet. Der har altså aldrig i skolen været tale om målfrihed.

Kl. 12.30

Det, der til gengæld har været tale om, og det, der fortsat er tale om, er metodefrihed, dvs. friheden for det kommunale selvstyre, for den enkelte skole, for den enkelte lærer til at tilrettelægge undervisningen sådan, at man sikrer, at alle børn får mulighed for at nå både slutmålet og de fastsatte trinmål undervejs. Jeg er meget opmærksom på, at børnene naturligvis er forskellige. Derfor skal de også behandles forskel-

ligt, og derfor er der også mulighed for, at undervisningen kan tilrettelægges ud fra de forskellige behov, som børnene har.

Så jo: Der er fin harmoni mellem Venstres traditionelle grundholdning med respekt for det kommunale selvstyre og Venstres holdning til folkeskolen.

Aage Frandsen (SF):

Jeg tror, vi begge to ved, hvordan folkeskolen er i dag, og også hvordan den har været rent historisk.

Men det, at man indfører bindende trinmål til erstatning af de eksisterende vejledende delmål, er da en understregning af, at staten via Undervisningsministeriet lægger mere magt hos sig selv og mindre ude i kommunerne og hos den enkelte skole. Tilsvarende når ministeren mener, at det er nødvendigt at fortælle kommunerne, hvordan man skal nå frem fra det ene trin til det andet trin – det er da også en understregning af, at staten, Undervisningsministeriet, ved bedre. Og betyder det ikke, at den balance, vi har haft, hvor vi hverken har haft en kommunal skole eller en statsskole, bliver flyttet, så staten har påtaget sig større indflydelse på kommunens, skolens og lærerens bekostning?

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Det er fortsat regeringens holdning, at vi skal fastholde en national folkeskole med en lokal forankring, og det er folkeskoleforliget også udtryk for. Den lokale forankring ligger lige præcis i, at man lokalt selv bestemmer, hvordan man tilrettelægger skolestrukturen, og også hvordan man tilrettelægger selve undervisningen, altså metodefriheden.

Men det, der ikke er frihed til, og som der aldrig har været frihed til, er – som jeg var inde på før – at fastsætte, hvilke mål man har for skolen, og hvilke mål man har for undervisningen. Det er der ikke frihed til, og det har der heller aldrig været frihed til.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at understrege, at det glæder regeringen og mig, at et flertal i Folketinget også bakker op om målet, som er at sikre, at vi får en mere fælles folkeskole. Det vil sige, at der nås ensartede mål undervejs, så man som forælder trygt kan flytte sit barn fra en skole i Gedser til en skole i Skagen og være sikker på, at barnet kan følge undervisningen på det niveau, barnet nu engang befinder sig på.